

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 391/2024-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED]

[REDACTED] proti postupu Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 7T/41/2018, postupu Okresného súdu Rožňava v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/106/2019 a postupu Krajského súdu v Košiciach v konaniach vedených pod sp. zn. 8Nto/8/2019, 8Nto/18/2019, 8Tos/68/2021 a sp. zn. 8Tos/95/2021 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a** .
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 29. apríla 2022 (doplnenou 4. novembra 2022, pozn.) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 7T/41/2018, postupom Okresného súdu Rožňava v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/106/2019 a postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 8Nto/8/2019, 8Nto/18/2019, 8Tos/68/2021 a sp. zn. 8Tos/95/2021. V napadnutom konaní Okresného súdu Rožňava navrhuje súdu prikázať konať bez zbytočných prietáhov. Zároveň sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia, a to samostatne vo vzťahu k Okresnému súdu Rožňava aj Okresnému súdu Košice I v sume 20 000 eur a voči krajskému súdu v sume 40 000 eur. Tiež požaduje náhradu trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že proti sťažovateľovi bola na Okresnom súde Košice I 7. júna 2018 podaná obžaloba a trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T/41/2018 z 21. júna 2018 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c) d) a e) Trestného zákona. Proti trestnému rozkazu podal odpor, načo sa 27. marca 2019 konalo pojednávanie. Uznesením č. k. 8Nto/8/2019-469 z 3. júna 2019 bol zákonný sudca vylúčený z konania (na základe oznámenia zákonného sudcu o jeho zaujatosti, pozn.) a uznesením krajského súdu č. k. 8Nto/18/2019-593 z 11. septembra 2019 bola trestná vec (na návrh Okresného súdu Košice I na odňatie a prikázanie veci, pozn.) odňatá Okresnému súdu Košice I a prikázaná Okresnému súdu Rožňava.

3. K priebehu napadnutého konania Okresného súdu Rožňava (ktoré bolo začaté doručením mu spisového materiálu 21. októbra 2019, pozn.) uviedol, že uznesením sp. zn. 3T/106/2019 z 10. decembra 2020 bol pribratý do konania súdny znalec z odboru psychológie (ktorý vyhotovil dva znalecké posudky č. 22/2021 a č. 23/2021, pozn.) a 21. júna 2021 pribral Okresný súd Rožňava do konania aj súdnu znalkyňu z odboru psychiatrie. Následne Okresný súd Rožňava uznesením č. k. 3T/106/2019-2088 z 23. septembra 2021 pribral do konania ďalšiu súdnu znalkyňu z odboru psychiatrie a uznesením sp. zn. 3T/106/2019 z 10. novembra 2021 pribral do konania aj súdneho znalca z obdoby psychiatrie.

4. K postupu krajského súdu uviedol len to, že uznesenie krajského súdu č. k. 8Tos/68/2021-2072 zo 7. septembra 2021 bolo Okresnému súdu Rožňava doručené 13. septembra 2021 a uznesenie krajského súdu č. k. 8Tos/95/2021-2188 z 13. októbra 2021 (o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava z 23. septembra 2021, pozn.) bolo doručené 27. októbra 2021.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Vo vzťahu k napadnutému konaniu Okresného súdu Košice I namieta, že prieťahy v dôsledku jeho nečinnosti vznikli v období približne od 1. augusta 2018 do 6. februára 2019 (v súvislosti s nariadovaním hlavného pojednávania, pozn.). Argumentoval aj tým, že zákonný sudca neoznámil bez meškania (resp. hneď, ako sa dozvedel o relevantných skutočnostiach, pozn.) svoju námietku zaujatosti, že ju oznámil až na pojednávaní 27. marca 2019, pričom na základe podkladov obsiahnutých v spise ju mohol a mal oznámiť už o niekoľko mesiacov skôr. Predostrel tézu, že tak konal vedome s cieľom ovplyvniť v neprospech sťažovateľa jeho iný (pracovnoprávny, pozn.) spor.

6. Argumentácia smerujúca proti postupu Okresného súdu Rožňava v jeho napadnutom konaní spočíva v tom, že zákonný sudca bol nečinný, pretože bez zbytočného odkladu po doručení znaleckých posudkov nenariadil termín hlavného pojednávania. Zároveň namieta, že na pojednávaní 2. decembra 2020 súd neobjasnil, prečo trval na výsluchu súdneho znalca, ktorý však krátko nato zomrel, prečo nestačilo prečítať znalecký posudok. Tiež argumentoval, že potom, ako súdom novo pribratý súdny znalec požiadaval o svoje vylúčenie z konania z dôvodu, že osobne poznal sťažovateľa, po jeho vylúčení súd viac ako rok a pol bezúspešne hľadal nového súdneho znalca namiesto toho, aby prečítal už skôr vypracovaný znalecký posudok. V doplnení ústavnej sťažnosti uviedol, že tento súd spôsobuje prieťahy aj tým, že dal vypracovať ďalší znalecký posudok z iného odboru, ako je psychológia dospelých, pričom už predtým disponoval znaleckým posudkom z odboru psychológie dospelých.

7. Napokon vo vzťahu k napadnutým konaniam krajského súdu namieta, že v rámci nich nezabránil vzniku prietáhov, pretože svojím postupom nezabránil tomu, aby bolo nanovo opakované (podľa sťažovateľa, pozn.) nezákonné dokazovanie z prípravného konania.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Košice I, Okresného súdu Rožňava a krajského súdu v ich napadnutých konaniach.

III.1. K namietanému porušeniu práva na konanie bez zbytočných prietáhov postupom Okresného súdu Košice I:

9. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je požiadavka smerovania sťažnosti proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľov. Uvedený názor vychádza z princípu, podľa ktorého sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok slúžiaci na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní základných práv ďalej nepokračovalo (II. ÚS 287/2021).

10. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti stabilne prezentuje názor, podľa ktorého základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru poskytuje ochranu len vtedy, ak bola ústavná sťažnosť ústavnému súdu doručená v čase, keď porušenie práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade Okresným súdom Košice I, pozn.) trvalo alebo ešte pretrváva.

11. Ako vyplýva z obsahu ústavnej sťažnosti, ako aj z predloženého spisového materiálu vo veci, uznesením krajského súdu z 11. septembra 2019 bola trestná vec (na základe návrhu Okresného súdu Košice I, pozn.) odňatá Okresnému súdu Košice I a prikázaná Okresnému súdu Rožňava. Odňatím veci tak tento súd stratil právomoc prejednávať a rozhodovať vec sťažovateľa.

12. K odňatiu veci z Okresného súdu Košice I a k prikázaniu veci na Okresný súd Rožňava navyše došlo viac ako 2 a pol roka pred podaním tejto ústavnej sťažnosti. Vzhľadom na to ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol ako oneskorene podanú podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

III.2. K namietanému porušeniu práva na konanie bez zbytočných prietáhov postupom Okresného súdu Rožňava:

13. Vo vzťahu k napadnutému konaniu Okresného súdu Rožňava sťažovateľ namietal nečinnosť, a to najmä v súvislosti s nariadovaním pojednávania a vypracúvaním znaleckých posudkov.

14. Napadnuté konanie začalo po odňatí veci Okresnému súdu Košice I a prikázaní Okresnému súdu Rožňava uznesením krajského súdu z 11. septembra 2019 (spisový materiál bol Okresnému

súdu Rožňava doručený 21. októbra 2019, pozn.). Sťažovateľ 28. novembra 2019 doručil návrh na odňatie veci (spis bol na krajský súd predložený 10. decembra 2019, avšak 28. februára 2020 bol vrátený ako predčasne predložený, pozn.). Následne Okresný súd Rožňava uznesením č. k. 3T/106/2019-850 z 2. marca 2020 rozhodol, že zákonný sudca nie je zaujatý, a 26. marca 2020 opätovne na krajský súd predložil spis s návrhom na odňatie veci (uznesením krajského súdu č. k. 8Nto/4/2020-884 z 31. marca 2020 bolo rozhodnuté o neodňatí veci a spis bol vrátený 6. apríla 2020, pozn.). Uznesením č. k. 3T/106/2019-900 z 24. apríla 2020 odmietol obžalobu a vec vrátil prokurátorovi na ďalšie konanie (následne 2. júna 2020 predložil na krajský súd sťažnosť prokurátora proti tomuto uzneseniu, pozn.). Napadnuté uznesenie bolo uznesením krajského súdu č. k. 8To/45/2020-1073 z 3. augusta 2020 zrušené (spis bol vrátený 16. septembra 2020, pozn.). Okresný súd Rožňava 30. septembra 2020 nariadil pojednávanie na 30. október 2020 (tento termín bol zmenený na 4. a 5. november 2020, no aj tieto termíny boli kvôli opatreniam v súvislosti s COVID-19 zrušené a bol určený nový termín na 2. december 2020, pozn.). Pojednávanie 2. decembra 2020 bolo odročené na neurčito a Okresný súd Rožňava uznesením sp. zn. 3T/106/2019 z 10. decembra 2020 pribral do konania súdneho znalca z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých (o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu rozhodol krajský súd uznesením č. k. 8Tos/9/2021-1467 z 1. februára 2021 jej zamietnutím, spis bol vrátený 7. apríla 2021, pozn.). Znalecké posudky č. 22/2021 a č. 23/2021 boli Okresnému súdu Rožňava predložené 28. apríla 2021. Zákonný sudca 6. mája 2021 oznámil svoju zaujatosť (z dôvodu, že na neho sťažovateľ po pojednávaní konanom 2. decembra 2020 podal trestné oznámenie, pozn.) a o jeho nevyhlúčení rozhodol krajský súd uznesením č. k. 8Nto/4/2021-1841 z 25. mája 2021. Okresný súd Rožňava uznesením č. k. 3T/106/2019-1915 z 21. júna 2021 pribral do konania súdnu znalkyňu z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie (o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu rozhodol krajský súd uznesením č. k. 8Tos/68/2021-2072 zo 7. septembra 2021 tak, že napadnuté uznesenie zrušil, pozn.). Uznesením Okresného súdu Rožňava z 23. septembra 2021 bola do konania pribratá nová súdna znalkyňa z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie. Zákonný sudca Okresného súdu Rožňava 4. októbra 2021 opätovne oznámil svoju zaujatosť (s poukazom na urážlivé vyjadrovania uvedené sťažovateľom proti jeho osobe, ako aj iným osobám vystupujúcim v tomto konaní v jeho sťažnosti proti uzneseniu o príbratí súdnej znalkyne, pozn.). O námietke zaujatosti a o sťažnosti sťažovateľa bolo rozhodnuté uzneseniami krajského súdu č. k. 8Nto/11/2021-2185 z 13. októbra 2021 a č. k. 8Nto/11/2021-2188 z 13. októbra 2021 (nebolo im vyhovené, pozn.). Ustanovená súdna znalkyňa 29. októbra 2021 oznámila, že nepodá znalecký posudok (kvôli veku a ukončeniu znaleckej činnosti, pozn.). Uznesením č. k. 3T/106/2019-2246 z 10. novembra 2021 Okresný súd Rožňava pribral do konania nového súdneho znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, načo 11. marca 2022 súdny znalec oznámil svoju zaujatosť a požiadal o vylúčenie z konania. Preto Okresný súd Rožňava uznesením č. k. 3T/106/2019-2322 z 22. marca 2022 pribral do konania znaleckú organizáciu z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie (o sťažnosti sťažovateľa proti tomuto uzneseniu bolo rozhodnuté uznesením krajského súdu č. k. 8Tos/36/2022-2366 z 25. apríla 2022 jej zamietnutím, pozn.). Námietka zaujatosti sťažovateľa proti všetkým sudcom Okresného súdu Rožňava bola krajskému súdu predložená 10. mája 2022 (rozhodnuté bolo uznesením krajského súdu č. k. 8Nto/9/2022-2397 z 11. mája 2022, trestnú vec Okresnému súdu Rožňava neodňal, pozn.), následne príkazom č. k. 3T/106/2019-2482 z 19. mája 2022 nariadil vyšetrovanie duševného stavu sťažovateľa znaleckou organizáciou

(8. novembra 2022 urgoval znaleckú organizáciu na podanie znaleckého posudku, pozn.); Znalecký posudok č. 181/2022 bol predložený 11. januára 2023. Na pojednávaní 24. februára 2023 bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Rožňava č. k. 3T/106/2019-2781 [ktorým bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b) a c) Trestného zákona]. O odvolaniach sťažovateľa a prokurátora rozhodol krajský súd uznesením č. k. 8To/41/2023-3105 z 12. septembra 2023 (ich zamietnutím, pozn.).

15. Ústavný súd v prípade ústavných sťažností namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy takéto ústavné sťažnosti odmieta ako zjavne neopodstatnené, ak celková dĺžka konania pred súdom nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prietahov, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti v čase jej podania nepreukázali takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci (súdu), ktorá je vždy posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. I. ÚS 156/2019).

16. V súlade so svojou konštantnou judikatúrou ústavný súd zároveň uvádza, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 550/2020). S poukazom na uvedené východiská tak ústavný súd pristúpil k posúdeniu tejto časti ústavnej sťažnosti sťažovateľa.

17. Ústavný súd v prvom rade poukazuje na to, že napadnuté konanie pred Okresným súdom Rožňava od predloženia mu spisového materiálu 21. októbra 2019 do vydania rozhodnutia 24. februára 2023 (ktoré po jeho potvrdení krajským súdom nadobudlo právoplatnosť 12. septembra 2023, pozn.) trvalo 3 roky a 4 mesiace. Takáto dĺžka trestného súdneho konania pritom (aj po zohľadnení ďalších okolností danej veci, ako napríklad potrebou vykonania znaleckého dokazovania či tiež tým, že v istom období bolo napadnuté konanie, resp. jeho priebeh dotknutý opatreniami v súvislosti s ochranou pred šírením ochorenia COVID-19, pozn.) sama osebe ani nesignalizuje jej zjavnú neprimeranosť, resp. zjavnú existenciu prietahov. Navyše, k vydaniu rozhodnutia došlo ani nie rok od podania ústavnej sťažnosti.

18. Vo veci boli vykonané 2 hlavné pojednávania (2. decembra 2020 a 24. februára 2023, na ktorom bol aj vyhlásený rozsudok, pozn.). Na tomto mieste je možné v súvislosti s konaním prvého pojednávania z 2. decembra 2020 (teda približne rok od prikázania veci Okresnému súdu Rožňava, pozn.) uviesť, že oddialenie jeho konania spôsobili jednak skutočnosti súvisiace s opatreniami proti COVID-19 (keď v dôsledku toho boli zrušené predchádzajúce termíny nariadených pojednávanií, pozn.), zároveň je nutné vziať do úvahy aj čas potrebný na rozhodovanie o žiadosti (neúspešnej, pozn.) sťažovateľa na odňatie veci súdu a tiež o námietke zaujatosti zákonného sudcu. Na druhej strane však zaiste na vrub postupu Okresného súdu Rožňava je možné prirátat predčasné predloženie spisu nadriadenému súdu (10. decembra 2019, pozn.) a následne aj zrušenie jeho uznesenia (č. k. 3T/106/2019-900 z 24. apríla 2020, pozn.) o odmietnutí obžaloby.

19. Ako už bolo uvedené, nezanedbateľný vplyv na dĺžku konania mala aj potreba vykonania znaleckého dokazovania. Z prehľadu procesných úkonov vyplýva, že Okresný súd Rožňava postupne do konania pribral viacerých znalcov – celkom štyroch (resp. dochádzalo aj k ich zmene,

pričom z dôvodov na strane znalcov to bolo v dvoch prípadoch, pozn.) a jednu znaleckú organizáciu (v tejto súvislosti je možné podotknúť, že Okresný súd Rožňava túto aj urgoval na podanie znaleckého posudku, pozn.). Vo veci tak boli postupne vypracované znalecké posudky č. 22/2021, č. 23/2021 a č. 181/2022. Aj v tejto súvislosti je nutné podotknúť, že sťažovateľ opakovane využíval svoje právo a podával proti ustanoveniu znalcov a znaleckej organizácii sťažnosti, o ktorých následne musel rozhodovať krajský súd (pričom úspešným bol sťažovateľ len v jednom prípade, pozn.), čo malo tiež za následok predĺženie konania. Navyše, v dôsledku postupu sťažovateľa (podanie trestného oznámenia na zákonného sudcu, urážlivé vyjadrenia proti jeho osobe, námietka zaujatosti voči všetkým sudcom, pozn.) zákonný sudca opakovane vznášal námietky zaujatosti, o ktorých tak musel opakovane rozhodovať krajský súd, čo tiež jednoznačne prispelo k predĺženiu konania.

20. K výhradám sťažovateľa týkajúcim sa ne/potrebnosti vypracovania ďalšieho znaleckého posudku (resp. ďalších znaleckých posudkov) je možné dodať len toľko, že aj na základe potvrdenia rozhodnutia vo veci zo strany odvolacieho súdu je zrejmé, že nešlo o vykonanie úkonu, resp. úkonov, ktoré by boli neúčelné. Ich výsledky boli relevantné pre rozhodnutie vo veci. V súvislosti s potrebou opakovaného ustanovovania znalcov je zároveň možné dôjsť k záveru, že ani pri tomto postupe tak zo strany Okresného súdu Rožňava ústavný súd nevzhládol takú mieru porušenia práva sťažovateľa na konanie bez zbytočných prietáhov, ktorá by zakladala ich ústavnoprávnu intenzitu.

21. Je síce možné aj na strane Okresného súdu Rožňava, resp. v jeho postupe konštatovať isté nedostatky (napríklad už uvedené predčasné predloženie spisu na krajský súd, zrušenie jeho uznesenia, ktorým odmietol obžalobu, ako aj následne zrušenie jeho jedného uznesenia o pribratí súdnej znalkyne do konania, pozn.). No ústavný súd zároveň prihliadol aj na ďalšie okolnosti prípadu. Poukazuje najmä na celkovú dĺžku napadnutého konania, že v nasledujúcom postupe sa konajúci súd v zásade nedopustil závažnejších prietáhov, ako aj na už spomínanú skutočnosť, že rozhodnutie vo veci bolo vydané ani nie rok od podania tejto ústavnej sťažnosti (a nadobudlo právoplatnosť po jeho potvrdení odvolacím súdom 12. septembra 2023, pozn.). A teda, že právna neistota sťažovateľa už netrvá. Zároveň nemohol opomenúť skutočnosť, že aj samotný sťažovateľ svojím správaním do značnej miery prispel k celkovej dĺžke konania.

22. Po zohľadnení všetkých uvedených skutočností tak ústavný súd v okolnostiach veci konštatuje, že v postupe Okresného súdu Rožňava nevzhládol také nedostatky, ktoré by dosahovali porušenie práva sťažovateľa na konanie bez zbytočných prietáhov (čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) v ústavnoprávne relevantnej rovine. Preto v tejto časti ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.3. K namietanému porušeniu práva na konanie bez zbytočných prietáhov postupom krajského súdu:

23. Vzhľadom na obsah sťažovateľom predloženej argumentácie týkajúcej sa namietaného porušenia práva na konanie bez zbytočných prietáhov v rámci viacerých napadnutých konaní krajského súdu (vedených pod sp. zn. 8Nto/8/2019, 8Nto/18/2019, 8Tos/68/2021 a sp. zn. 8Tos/95/2021) sa ústavný súd na tomto mieste postupne vyjadrí k týmto jednotlivým napadnutým konaniam.

24. Ako prvé sťažovateľ napadol konanie krajského súdu vedené pod sp. zn. 8Nto/8/2019 (v rámci ktorého krajský súd rozhodoval o vznesenej námietke zaujatosti sudcu Okresného súdu Košice I, pozn.). Zo spisového materiálu vyplýva, že námietka zaujatosti bola na krajský súd predložená 29. mája 2019 a rozhodnuté o nej bolo uznesením krajského súdu č. k. 8Nto/8/2019-469 z 3. júna 2019 (spis bol Okresnému súdu Košice I po rozhodnutí vrátený 28. júna 2019, pozn.). Z uvedeného vyplýva, že krajský súd o námietke rozhodol za 5 dní a spisový materiál mal vo svojej dispozícii jeden mesiac. Teda v tomto prípade nie je žiaden dôvod na konštatovanie záveru o existencii prierahov.

25. Sťažovateľ tiež v rámci konaní vedených krajským súdom namietal prierahy v konaní sp. zn. 8Nto/18/2019 (keď krajský súd rozhodol o odňatí veci Okresnému súdu Košice I a prikázaní veci Okresnému súdu Rožňava, pozn.). Spisový materiál bol krajskému súdu predložený 19. augusta 2019 a rozhodnuté bolo jeho uznesením z 11. septembra 2019 (spisový materiál bol Okresnému súdu Rožňava vrátený 21. októbra 2019, pozn.). Aj v tomto prípade ústavný súd s poukazom na to, že krajský súd o odňatí a prikázaní veci rozhodol v priebehu jedného mesiaca, resp. od predloženia veci na krajský súd mal Okresný súd Rožňava spisový materiál vo svojej dispozícii už za približne dva mesiace, uzavrel, že v postupe krajského súdu nevzhladol žiadne zbytočné prierahy.

26. V poradí tretím napadnutým konaním je konanie vedené pod sp. zn. 8Tos/68/2021 (keď krajský súd uznesením zo 7. septembra 2021 zrušil uznesenie Okresného súdu Rožňava z 21. júna 2021, pozn.). Zo spisového materiálu vyplýva, že sťažnosť bola krajskému súdu predložená 26. júla 2021 a rozhodnuté o nej bolo uznesením zo 7. septembra 2021; spis bol Okresnému súdu Rožňava vrátený 13. septembra 2021. Krajský súd teda rozhodol za približne jeden a pol mesiaca a aj spisový materiál následne obratom vrátil späť. Vzhľadom na uvedený priebeh tohto napadnutého konania ústavný súd ani v tomto prípade nevidí dôvod na konštatovanie existencie prierahov.

27. Napokon sťažovateľ namietal prierahy aj v konaní krajského súdu pod sp. zn. 8Tos/95/2021 (kde krajský súd rozhodoval o jeho sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava z 23. septembra 2021, ktorú svojím uznesením z 13. októbra 2021 zamietol, pozn.). Sťažnosť bola na krajský súd predložená 8. októbra 2021 a rozhodnuté o nej tak bolo za 5 dní. Zároveň aj spisový materiál bol následne v priebehu toho istého mesiaca (27. októbra 2021, pozn.) vrátený späť Okresnému súdu Rožňava. Ani v tomto prípade ústavný súd nenašiel dôvod na konštatovanie prierahov.

28. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 358/2019).

29. Na základe uvedených skutočností týkajúcich sa jednotlivých sťažovateľom napadnutých konaní tak ústavný súd musí konštatovať, že aj v tejto časti je potrebné vo vzťahu ku všetkým napadnutým konaniam ústavnú sťažnosť odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.4. K žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu:

30. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (m. m. I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

31. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol ako celok, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. júna 2024

Miloš Maďar
predseda senátu